

Overdenking

Weg van vrijheid ! Het thema voor deze viering heeft een dubbele bodem.
Je bent weg van vrijheid zoals je weg bent van voetbal of van een bepaalde film.
Het thema verwijst ook naar een weg die je kunt gaan.
Een nieuwe weg of een nieuwe richting in jou leven.
Een nieuwe koers vanuit een benauwde situatie in je relatie,
werk of je gezondheid.

Weg van Vrijheid- een vondst op deze dag: 5 mei- in het kader van 900
Gemeente De Bilt.

Weg van vrijheid- zo gezien is er ook alle reden om dankbaar te zijn.
In vrede en veiligheid groeien hier de gelukkigste kinderen van Europa op in
respect en verdraagzaamheid naar elkaar.

Terecht lonken velen buiten de poort naar dit kleine paradijs.

Ook al houdt ieder steeds meer de hand op de knip en maken we ons
grote zorgen over de toename van de werkeloosheid bij jong en oud.

Wij zijn weg van onze vrijheid.

Weg van vrijheid – confronteert ons tegelijk met de onvrijheid van velen,
die geen toegang krijgen tot dit paradijs, geen vaste verblijfsvergunning.

Weg van vrijheid confronteert ons met onze persoonlijke onvrijheid.

Gevangen in patronen, gewoontes en gedachten. Gevangen in jezelf.

Weg van vrijheid stelt ook vragen:

Hoe bewaren we de vrijheid voor elkaar?

Hoe vind je jou eigen vrijheid terug?

Hoe krijg je nieuwe kracht om op te staan en weer op weg te gaan?

Hoe kun je vrij zijn in een onvrije situatie?

Deze vragen zijn van alle tijden en speelden ook toen in het oude Athene,
smeltkroes van inheemse culturen en oude godsdiensten.

Deze stad trekt Paulus aan als een magneet.

Vermoeid na een lange reis, is hij onder de indruk van wat hij ziet.

De kleurrijke tempels langs de straat, de drukte er omheen.

Het is opwindend en het irriteert hem tegelijk.

Als vreemdeling loopt hij rond en komt, na een bezoek aan de synagoge,
uit op het grote marktplein. Vol en druk met veel lawaai.

Daar tussen de mensen begint te vertellen over zijn nieuwe leven.

Hier midden in Athene gaat Paulus in debat met de Griekse filosofen van
formaat: Stoïcijnen en Epicureërs.

Hij zoekt, kun je zeggen, het gesprek op met zijn eigen verleden.

Daar is moed en lef voor nodig.

De scene van filosofen en geleerden begrijpen hem niet.

Ze noemen hem een praatjesmaker, toch zijn ze ook nieuwsgierig.

Daarom nemen ze hem mee naar hun eigen speakers corner op de Areopagus,
een rots dichtbij de markt.

Hij begint opnieuw:-

Toen ik door jullie stad liep was ik onder de indruk hoe religieus jullie zijn.

Ik zag hoe veel moeite jullie doen al die goden tevreden te stellen:

de god van een gezond leven, de god van de eeuwige jeugd,

de god van de snelste PC' s en de nieuwste I Pads.
De god van: met mij gaat alles goed,
de god van- het eigen gelijk als grootste geluk.
Ik zag ook een tempel, met het opschrift:
Gewijd aan een onbekende God.
Wie is dit? Een soort levensverzekering, zo van- dan zijn we niemand vergeten
en is onze voorspoed verzekerd? Wie is deze onbekende God?
En Paulus gaat verder:

Hartelijk dank dat ik dit opschrift heb gezien in jullie super stad,
met de nieuwste mode en de allerlaatste trends.
Ik vertel jullie over deze Onbekende God.
Ik hoorde zelf tot de intellectuele elite van Jeruzalem.
Door een vreemde ervaring ergens onderweg is mijn leven totaal veranderd.
Op alles viel een ander licht. Ook de mensen van de weg, zoals de nieuwe
christenen zich noemen, die ik zo fanatiek had opgejaagd, ging ik anders zien.

Dat zegt Paulus, zo stel ik mij voor.
Het wordt geen duur, of interessant verhaal.
Paulus spreekt vanuit zijn hart over die ene ervaring onderweg.
Ik werd vrij van mijzelf, ik voelde mij opgetild in een kracht:
Het was liefdevolle innerlijk Licht wat ik toen heb gevoeld.
Het was zo anders dan waarmee ik was opgevoed.
Onbekend toch vertrouwd, vrij en anders.
Ik herken deze vrijheid in de oude boeken van mijn eigen Joodse geloof:
bij de profeet Jesaja bv.
"Deze kracht, deze God heeft mij geroepen en mij de ogen geopend om zelf ook
op weg te gaan- de weg van gebrokenheid naar heelheid".
Ik heb mij aangesloten bij de groep die zich: de mensen van de weg noemt.
Want zij bezoeken de zieken, geven brood aan de armen, ze zijn gastvrij en zijn
daar waar geen helper is.
De mensen van de weg vind je overal.
Ze zijn anders, vrij van allerlei regels. Ze leven vanuit de liefde, als innerlijk
licht.-
Iets van dat grote Licht herken ik in de zachte glans van hun ogen.
De mensen van de weg vindt je overal.
Ze horen wel of niet bij een kerk. Zijn wel of niet godsdienstig.
De mensen van de weg laten grenzen smelten tussen jou en mij.
Tussen rijk en arm, tussen modaal en onder of boven modaal.
De mensen van de weg zijn zelf aangeraakt door die onvoorwaardelijke liefde:
die hen in een nieuwe vrijheid zet.
Zij hoorden een stem en volgden hun hart.

Misschien wel op de meest kwetsbare momenten in hun eigen leven,
zelf onder vuur door angst of door scheiding door verdriet en verlatenheid.
Door bommen en granaten alles verloren. Met de rug tegen de muur.
In de openheid van Licht op de grens van het leven aan het begin en het einde of
zomaar onderweg zoals bij mijzelf.
Zo zegt Paulus het, stel ik mij voor.

De Onbekende God hoort bij de mensen van de weg. Deze God kun je niet
manipuleren, niet laten buikspreken.

Deze God is een ervaring van Licht. Een kracht die je vrij maakt.
Paulus was weg van deze nieuwe vrijheid.

Een nieuwe levenshouding zonder overspannen verwachtingen van je zelf of van anderen. Vrij van alle goden die ook door ons gediend willen worden in talloze temples langs de weg van ons leven. Vrij in een liefdevolle verbinding met die ander, die naast je gaat onderweg van hier naar daar.
Nu op deze dag tussen gisteren en morgen.

Wat Paulus daar in de speakers corner van Athene op de rots vertelt is nieuw en tegelijk vertrouwd. Zijn eigen verhaal roept een herinnering wakker.

Het goddelijk Licht is in ons, diep verscholen aanwezig.
Onzichtbaar en anders dan je denkt. Je voelt het.

Daarom kunnen de filosofen weinig terugzeggen. Spreken een andere taal.
Zij willen een debat op argumenten. Zij hebben er geen antenne voor.
Terwijl Paulus juist een van hun eigen dichters aanhaalt als hij zegt:
Uit Hem komen wij voort.

Een schitterend slot van een indrukwekkende en beroemd geworden toespraak.

Op deze dag van bevrijding zijn wij hier bij elkaar gekomen.

Niet op de Areopagus, niet op het marktplein in Athene maar op het schoolplein in Maartensdijk.

Verbonden met elkaar in de herinnering aan die dag van bevrijding,
68 jaar geleden. In het kader van 900 jaar gemeente De Bilt.

Het bevrijdingsvuur is binnengedragen- de kaarsen zijn er mee verlicht.

Verbonden met het grote Licht dat ons wil verlichten tot een nieuwe dag in ons eigen leven.

Symbool voor een nieuw leven dat lacht, vreugde en licht verspreid wie wij ook zijn, waar we ook gaan.

In verbinding met het innerlijk Licht- Geestkracht voor onderweg.

Levensadem die ons aanraakt en die ons geeft aan elkaar.

Maakte Paulus veel indruk? Enkelen gingen met hem mee.

Anderen hebben opnieuw hun schouders opgehaald.

Een nieuwe praatjesmaker en zij gingen over tot de orde van de dag in debat met elkaar over de zin van het leven zoals zij dit zagen.

Een onbekende God...

Niet uit te leggen alleen maar na te volgen in een leven van licht en liefde.

Een onbekende God:

In hem, bewegen, leven en zijn wij. Het is een oeroude traditie.

met een tekst uit Ps. 51- vrij met nieuwe woorden van Huub Oosterhuis:

Geef mij een nieuw hart.

Zend uw Geest dat ik herschapen word.

Als dat zou kunnen...

Amen